

tagelsen, som han efter § 4 in fine har Krav paa at faa dækket hos Køberen. Om alle Omkostninger bestemmes det i Paragrafens Slutning, at Fogeden af eget Initiativ kan nedsætte dem til et passende Beløb, hvis han finder, at Sælgeren har sat dem højere end rimeligt. Kommissionen mener i denne Forbindelse at burde henlede Opmærksomheden paa, at det efter dens Anskuelse vilde være ønskeligt, om Gebyrerne for Fogedforretninger ved Afbetalingshandler kunde blive nedsatte, men har anset det for liggende udenfor sin Opgave at fremkomme med nærmere Forslag i saa Henseende.

Til § 12.

Det er som bekendt allerede nu gældende Ret, at Fogeden kan gøre Forretningens Fremme betinget af Sikkerhedsstillelse fra Rekvirentens Side, men da det tør antages, at Sikkerhedsstillingen vil faa en særlig Betydning i Praksis ved Afbetalingshandler, har man fundet det naturligt at give nærmere Regler for dette Forhold. I § 12 sondres mellem det Tilfælde, at der er Tvivl om Sælgerens Ret til at tage Tingen tilbage, og det Tilfælde, at Tvivlen kun drejer sig om, hvormeget Sælgeren skal betale Køberen efter Reglerne i §§ 3—5. Ved Udtrykket »Er der . . . Tvivl om« har man tilsigtet at præcisere, at det skal være tilstrækkeligt, at Fogeden selv nærer Tvivl i en af de anførte Retninger, og Reglen er altsaa ikke begrænset til det Tilfælde, at Spørgsmaalet rejses fra Rekvirentens Side. Dette har man fundet paakrævet navnlig ogsaa under Hensyn til, at Indsættelsesforretningens Karakter gør det betænkeligt forud at give Rekvirentens Underretning om dens Afholdelse, og at det derfor ikke vil kunne paaregnes, at han altid selv er eller med Letthed vil kunne skaffes tilstede. I Paragrafens 1ste Stykke omhandles det Tilfælde, at der er Tvivl om Sælgerens Ret til at tage Tingen tilbage. Det er klart, at Fogeden under denne Forudsætning vil være særlig betænkelig ved at fremme Forretningen, og at den Sikkerhed, som han even-

tuelt forlanger af Rekvirenten til Dækning af det Køberens ved en uretmæssig Tilbagebetaling paaførte Tab, efter Omstændighederne vil kunne andrage ret betydelige Beløb, navnlig naar Køberen ved at berøves den paagældende Genstand hænges i Arbejdet for sit Underhold. Langt enklere stiller Sagen sig i det Tilfælde, der omhandles i 2det Stykke af Paragrafen, og ethvert skyldigt Hensyn til Køberens vil her være fyldestgjort, naar Fogeden som Betingelse for at fremme Forretningen forlanger af Sælgeren, at han i Henhold til § 5 betaler Køberens det Beløb, som han selv erkender at være denne skyldig efter Opgørelsen, og stiller Sikkerhed for det overskydende.

Til § 13.

Da det vil være i begge Parter — og navnlig i Sælgerens — Interesse snarest at faa afgjort, om det til Sikkerhed stillede Beløb skal tilfalde Køberens eller kan tilbagebetales Sælgeren, foreskriver Paragrafens 1ste Stykke, at Spørgsmaalet herom af enhver af Parterne kan forlanges afgjort af Fogeden, naar Begæring fremsættes inden en Uge efter Indsættelsesforretningen. Det er en egentlig dømmende Myndighed, der saaledes henlægges til Fogeden, og i Harmoni hermed tillægges der Apellen af den af Fogeden afsagte Kendelse suspensiv Virkning, hvad ellers ikke er Tilfældet ved Fogeddekreter.

Hensynet til Sælgerens Interesse i at faa Sikkerhedsstillingen tilbage gør det naturligt, at Køberens maa finde sig i Tilbagegivelse, hvis han forholder sig passiv i længere Tid, og herom gives der en Regel i Paragrafens 2det Stykke. Har Køberens paabegyndt retslige Skridt imod Sælgeren inden den fastsatte Frist af 4 Uger efter Indsættelsesforretningen, maa Spørgsmaalet om Sikkerhedsstillingens Tilbagelevering selvfølgelig stilles i Bero indtil Hovedsagens endelige Afgørelse.

Løvrigt har man ikke fundet Grund til at foreslaa nogen Forandring i den gældende Rets Regler om den Maade,